

[Hauch.]

Kreds (Veistrup), som jeg i øvrigt ikke skal følge paa hans mange Veje — det kunde maaske være besværligt for mig ligefrem at finde Vejene —, ønsker jeg ogsaa at gøre en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at dersom man forkastede det foreliggende Forslag, saa foregreb man Begivenhedernes Gang. Jeg synes, det er behændigt af det ærede Medlem at bruge en Vending som denne, men det er neppe klogt, for det høje Tings Medlemmer vil dog formentlig hævde, at naar man opfylder den bestaaende Lov, indtil der foreligger en ny Lov, som kræver andre Forhold, saa har man medvirket til ikke at foregribe Begivenhedernes Gang.

Den højtærede Minister udtalte sin Beklagelse af, og der laa noget af en Skuffelse deri — saadan maa jeg have Ret til at forstaa den højtærede Minister —, at Venstre ikke kunde slutte sig til Lovforslaget, og den højtærede Minister begrundede det bl. a. med, at der paa Venstres Foranledning paa et tidligere Tidspunkt et enkelt Aar var foretaget en Nedsættelse af denne ekstraordinære Bevilling paa 3 Mill. Kr. til 1 Mill. Kr. Det blev imidlertid udtrykkelig sagt den Gang — jeg har ogsaa bemærket, at den højtærede Minister har erkendt dette under Forhandlingen om Sagen i det høje Folketing —, at det var noget, man ikke kunde gøre til Stadighed, og dersom den højtærede Minister vil være konsekvent, maa han ogsaa kunne forstaa, at dette, at det er gjort een Gang, i hvert Tilfælde ikke kan sagligt begrunde, at man skulde gøre det een Gang til, naar der er Tale om en Forringelse af vort Forsvarsberedskab i Tilknnytning til Opfyldelsen af den bestaaende Lov.

Den højtærede Minister henviste os til Valget og til Vælgerne. Ja, vi har for ganske nylig i det høje Landsting drøftet de Konsekvenser, som det kunde være naturligt at tage af Valgets Resultat og Vælgerne Stilling i Foraaret, og det skal jeg ikke komme ind paa at gentage. Men jeg ønsker paa den højtærede Ministers Foranledning at gøre en almindelig Bemærkning om det høje Ministeriums Stilling overfor Landstinget. Den højtærede Minister anførte, idet han henviste til Forhandlingerne i Folketinget, at han mere hørte hjemme i Folketinget.

Den højtærede Minister er jo Medlem af Folketinget, og som saadan hører Ministeren mere hjemme i Folketinget end her hos os, men som Minister, som Indehaver af sit høje Embede, hører den højtærede Minister ifølge vor Forfatning og ifølge hele vor politiske Stilling lige saa meget hjemme i det høje Landsting som i det høje Folketing. Jeg ønsker at sige det, fordi jeg har det Indtryk, at man somme Tider har en Følelse af, at dette ikke er Tilfældet, og det beror paa en fundamental Misforstaaelse hos det høje Ministerium. Den højtærede Minister er stillet overfor dette Ting og dets Beslutninger, ganske paa samme Maade som den højtærede Minister er stillet overfor Beslutninger af det høje Folketing, naar det drejer sig om saglige Lovgivningsspørgsmaal.

Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning til den ærede konservative Ordfører om, at dette ærede Medlem var begyndt at tale om den militære Ordning i al Almindelighed, og henpegede paa, at det ikke kunde høre hjemme under denne Forhandling. Det skal jeg i og for sig ikke sige noget imod, men jeg kunde dog ikke undlade at bemærke, at den højtærede Minister gik ind paa det ærede Medlems Foredrag. Jeg har hørt sige, at gamle Dragonheste, selv om de ikke har været i Tjeneste i mange Aar, naar de kommer ud og hører Signalet, tripper efter Signalet. Maa jeg sige, at jeg synes, den højtærede Minister i denne Forbindelse fulgte Signalet ret nøje, og det skal jeg ganske vist ikke bebrejde den højtærede Minister, men i hvert Tilfælde bliver Bebrejdelsen mod det ærede Medlem, som gav Anledning dertil, jo mindre berettiget. Den højtærede Minister lod sig ogsaa henrive til den Udtalelse, at Danmark havde intet Forsvar. Det gjorde mig ondt, at den højtærede Minister brugte dette Udtryk, for det er, efter hvad jeg forstaaer, afgjort ikke rigtigt. Man kan tale om, at Danmark ikke har et tilfredsstillende Forsvar, men man kan ikke hævde, at Danmark i Øjeblikket er forsvarsløst. Hvorledes man vilde være stillet i vort Land, naar man fik det Lovforslag gennemført, som den høje Regering gaar ind for, kan jeg paa nærværende Tidspunkt ikke udtale mig nærmere om, men dersom man fik dette Forslag gennemført, kunde man maaske sige, at Danmark intet Forsvar havde. Jeg gaar ud fra, at